Szlaki nadziei. Odyseja wolności

https://szlakinadziei.ipn.gov.pl/sn/wystawy/postacie/91708,Digvijaysinhji-Ranjitsinhji-Jadeja-1895-1966.html
26.04.2024, 16:54

Digvijaysinhji Ranjitsinhji Jadeja

(1895-1966)

Indyjski arystokrata i dyplomata, maharadża Nawanagaru, przez polskie dzieci, którym udzielił schronienia w okresie II wojny światowej, nazywany „Dobrym maharadżą”.

Digvijaysinhji Ranjitsinhji Jadeja urodził się 18 września 1895 w Sarodar jako syn młodszego brata władcy Nawanagaru, Ranjitsinhji Vibhaji Jadeja. Ten maharadża północno-zachodniego indyjskiego księstwa Nawanagaru na półwyspie Kathijawar, który jednocześnie był znanym graczem krykieta, adoptował Digvijaysinhję i wychowywał go na swojego następcę.

Digvijaysinhji Ranjitsinhji uczył się w szkołach w Indiach oraz w Anglii (Rajkumar College, Malvern College i University College London). W 1919 r. rozpoczął karierę wojskową, uzyskując w 1947 r. stopień generała porucznika. Za udział w I wojnie światowej został odznaczony British War Medal.

2 kwietnia 1933 r., po śmierci stryja, objął tytuł maharadży Nawanagaru. Był przewodniczącym Izby Książąt Indyjskich. W czasie II wojny światowej zasiadał w Radzie Wojennej w Londynie (Imperial War Cabinet) oraz reprezentował Indie w składzie Rady Wojennej Pacyfiku. Po wojnie został delegatem niepodległych Indii w ONZ, gdzie sprawował funkcję zastępcy indyjskiej delegacji, był też m.in. przewodniczącym Trybunału Administracyjnego ONZ (1950-1951).

Maharadża Nawanagaru stał się orędownikiem polskich dzieci, ewakuowanych wraz z Armią Andersa w następstwie układu Sikorski-Majski. Zaproponował, aby dzieci zamieszkały niedaleko jego letniej rezydencji, na osiedlu dla uchodźców w Balachadi.

W Polish Children Camp, powstałym w lipcu 1942 r., znalazło schronienie 650 dzieci. Maharadża osobiście zaangażował się w budowę tego osiedla. W celu poprawienia warunków bytowych nakazał zadrzewić i wzbogacić teren sadzonkami bananów, papai i kwiatów. Ponadto przekonał Izbę Książąt Indyjskich, by wsparła finansowo utrzymanie polskich uchodźców.

Hinduski arystokrata wzbudzał dużą sympatię wśród polskich dzieci, często odwiedzał je i uczestniczył w uroczystościach

organizowanych w osiedlu. Na pytanie gen. Władysława Sikorskiego o sposób odwdzięczenia się za okazaną dobroć, maharadża miał odpowiedzieć: „W wyzwolonej Polsce nazwijcie moim imieniem którąś z warszawskich ulic”. Obecnie na warszawskiej Ochocie istnieje skwer Dobrego Maharadży i pomnik poświęcony jego pamięci.

Zmarł 3 lutego 1966 w Bombaju.

11 marca 2016 r., 50 lat po jego śmierci, Sejm RP podjął *uchwałę w sprawie uczczenia pamięci Dobrego Maharadży* za pomoc dla polskich dzieci i uchodźców w czasie II wojny światowej.

Postanowieniem Prezydenta RP z dnia 23 listopada 2011 r. odznaczony został pośmiertnie Krzyżem Komandorskim Orderu Zasługi RP w uznaniu wybitnych zasług w niesieniu pomocy dzieciom polskich zesłańców.

Poprzedni Strona
Następny Strona

Digvijaysinhji Ranjitsinhji Jadeja, zdjęcie z domeny publicznej